

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

ไฟ เป็นพืชที่มีมนิธิโครงการหลวงได้มีการนำเข้ามาทดลองและปลูกในพื้นที่สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง และขยายไปยังพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหลายแห่งผ่านทางโครงการป่าชาวบ้าน จากการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า ไฟ เป็นพืชที่เกษตรกรให้ความสนใจเลือกที่จะปลูกในพื้นที่ทำกิน เนื่องจากเกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์ได้เร็กว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มไม้ต่างถิ่นและไม้พื้นถิ่น อีกทั้งไฟเป็นพืชที่ชุมชนมีการใช้ประโยชน์ทั้งในด้านการบริโภคและเป็นไม้ใช้สอยและสามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

hairy เป็นพืชท้องถิ่นที่ชุมชนบนพื้นที่สูงที่มีการใช้ประโยชน์ในแต่ละภูมิภาคและใช้สอยภายในครัวเรือน และสามารถสร้างรายได้แก่ชุมชน โดยแบ่งการใช้ประโยชน์เป็น 2 ประเภทคือ 1) hairy ตัดหน่อ และ 2) hairy ใช้เส้น โดยที่ hairy ตัดหน่อสามารถปลูกเป็นพืชเศรษฐกิจ มีโรคและศัตรูพืชทำลายน้อย ทนต่อสภาพแห้งแล้งได้ดี แต่การเลือกตัดหน่อ hairy ของเกษตรกร บ้างตัดต่ำขิดินทำให้ตากสันต์ส่วนโคนของ hairy ซึ่งจะเจริญเป็นหน่อใหม่ถูกทำลาย บ้างไม่มีการทรายตัดหน่อ hairy ออกนำไปใช้ประโยชน์ ทำให้ไม่เกิดการแตกหน่อใหม่ ทำให้ผลผลิตหน่อ hairyลดลง สำหรับ hairy ใช้เส้นนั้นสามารถสร้างรายได้อีกทางหนึ่ง โดยใช้เป็นวัตถุดีบในการจักสาร ทำเครื่องเรือน เครื่องใช้ และเฟอร์นิเจอร์ แต่ hairy ใช้เส้นมีอายุการเก็บเกี่ยวนานประมาณ 7-10 ปีขึ้นไป และการเก็บเกี่ยวค่อนข้างยากลำบาก พื้นที่ปลูกมีน้อย เนื่องจาก hairy สำหรับใช้เส้นนี้ต้องปลูกภายใต้ร่มเงา ร่วมกับป่า ทำให้วัตถุดีบ hairy ที่ใช้ในการประรูปขาดแคลน รวมถึงวิธีการการเก็บเกี่ยวและการรักษา hairy หลังการเก็บเกี่ยว hairy ไม่ดีพอทำให้ hairy มีคุณภาพต่ำ ซึ่งคุณภาพของ hairy เป็นตัวกำหนดราคาและความต้องการของผู้ซื้อที่จะนำไปทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า ไฟที่อยู่ในพื้นที่สูงเริ่มตายชุด คือ ไฟออกดอกแล้วทำให้ไฟตายหมดทั้งกอ อาทิเช่น ไฟช่างป่า ไฟหก ไฟเป้า ไฟเลี้ยง ทำให้เกษตรกรขาดรายได้จากการขายหน่อไฟและนำลำไฟไปใช้ ซึ่งไฟที่นำมาปลูกกันส่วนมากในปัจจุบัน จะไม่ทราบอายุที่แน่นอน และไม่ทราบแหล่งกำเนิดที่แน่ชัด ซึ่ง wang ชีวิตของไฟกว่าจะออกดอกไฟใช้เวลาไม่แน่นอนตั้งแต่ 1-150 ปี ซึ่งเป็น wang ชีวิตที่ค่อนข้างยาวนาน แต่ไม่มีความสามารถทรายได้อย่างชัดเจนถึงกำหนดการออกดอกของไฟ และไม่มีวิธีใดที่จะทราบอายุที่แน่นอนของไฟ ถ้าไฟเกิดออกดอกพร้อมกันแล้วอาจจะทำให้ไม่ไฟเหล่านั้นสูญพันธุ์เรียวิจัยขึ้น ถ้ามีการเอาใจใส่บำรุงรักษาอย่างถูกหลักวิธี ยกเว้นรู้ที่มาของพันธุ์ไฟนั้น ๆ เช่น เพาะจากเมล็ด สำหรับ hairy ลำต้นถูกนำไฟใช้ประโยชน์ได้ในลักษณะเดียวกันกับไม้และไม่ไฟ ส่วนประกอบภายในลำต้นของ hairy ส่วนใหญ่ประกอบด้วยเซลลูโลส ซึ่งก็เป็นส่วนประกอบสำคัญของไม้ และไม่ไฟเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ จึงพบว่า hairy ถูกแมลงและเชื้อรากทำลายได้มาก กับที่เข้าทำลายไม้ และไม่ไฟเข้าทำลายอยู่เสมอ การจัดการที่ถูกต้องหลังการเก็บเกี่ยวโดยเฉพาะกับ hairy ขนาดใหญ่ภายในเวลา 1- 2 วัน หลังการตัดฟันเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรักษาคุณภาพและความคงทนในการใช้ประโยชน์

ดังนั้นเพื่อให้การใช้ประโยชน์จากไฟและ hairy มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดรายได้แก่ชุมชน ควรมีการสำรวจความหลากหลายชนิดพันธุ์และการใช้ประโยชน์ของไฟในพื้นที่เพื่อจะได้เลือกชนิดพันธุ์ไฟให้เหมาะสมกับ

การเติบโตและใช้ประโยชน์ของแต่ละพื้นที่ และปลูกจิตสำนึกรักผู้อื่นให้เกิดจากการเพาะเมล็ดเพื่อเป็นแหล่งพันธุกรรมใหม่ ศึกษาวิธีการจัดการแปลงปลูกใหม่เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพผลผลิตใหม่ รวมถึงวิธีการเก็บเกี่ยวหัวยำสำหรับการบริโภคและวิธีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวหัวยำที่เหมาะสม เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมปลูกและเพิ่มช่องทางในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน อันจะเป็นแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดินจากการปลูกพืชเชิงเดียว มาเป็นการปลูกพืชอายุยาวร่วมกับป่าและลดการใช้สารเคมีบนพื้นที่สูง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อสำรวจความหลากหลายชนิดพันธุ์และการใช้ประโยชน์ของไฝในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง
- 2.2 เพื่อปลูกจิตสำนึกรักผู้อื่นให้เกิดจากการเพาะเมล็ด
- 2.3 เพื่อศึกษาวิธีการจัดการแปลงปลูกใหม่เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพผลผลิตใหม่
- 2.4 เพื่อศึกษาวิธีการเก็บเกี่ยวหัวยำสำหรับการบริโภค
- 2.5 เพื่อศึกษาวิธีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวหัวยำที่เหมาะสม

3. ขอบเขตโครงการวิจัย

- 3.1 การวิจัยและพัฒนาการปลูกไฝบนพื้นที่สูง
 - 1) การสำรวจความหลากหลายชนิดพันธุ์และการใช้ประโยชน์ของไฝในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง 15 พื้นที่
 - 2) การปลูกจิตสำนึกรักผู้อื่นให้เกิดจากการเพาะเมล็ด 5 ชนิด
 - 3) การศึกษาวิธีการจัดการแปลงปลูกใหม่เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพผลผลิตใหม่ 1 วิธี
- 3.2 การวิจัยและพัฒนาการปลูกหัวยำบนพื้นที่สูง
 - 1) การศึกษาวิธีการเก็บเกี่ยวหัวยำสำหรับการบริโภค 1 วิธี
 - 2) การศึกษาวิธีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวหัวยำที่เหมาะสม 1 วิธี